מיבעי ליניישו שמוש מוכסקין . כלומר ק"ל כשימתיה דרבי אלעזר קמי ומדרבנן הוא דפסלי' דילמא אתי למיסמך אתחומין ולמסרו בפניהם ואתא שמעתא למימר אם שמוע מוכהקים דשובדי כוכבים הן שלין ישראל נקלקין בשומן שמוע ללו סייט מוויך מתוכן דמדה ר"ל דכולי עלמא ידעי דעובדי כוכבים סם ולא אתי למיסמך עלייהו בלא עדי מסירה: **מורם** . לשה לחזור בשמיסם לר"מ פסולא דאורייתא הוא דהא כיון דבטיל מצלא לשליחותיה בשלים נמלא שליח שלומו ואין כאן גירושין כלל והייט דאורייתא דלחמצא אמר "וכתן בידה" וזה לא נתן לה הוא ולא שלומו: **פרי גרסינן אלא כי קתני מיבעי ליה בקדושין** . כלומר כי פרכינן לעיל האיכא 'מוכר' ו'שמה' לא תמני "פסולא דאורייתא לא קתני" אלא אימא "מילתא דאתיא בקידושין לא קתני" דאתיא בקידושין לא קתני מדרבנן: **בשליחות** בעל כורחה כו'. פי' בקונטרס והכי קתני בזו שזו גיטי נשים ושחרורי עבדים שנשלח ע"י שליח אלו בע"כ ואם לשה הבעל הוזר מה שלין כן בקדושין דאע"ג דחוזר ללו דומיא דהני הוא ואין נרשה לחי מיירי בשליחות בעל כורחייהו דבבן ממי מודו דחוזר בעבד ואין זכין ו בעל כורחו ונרשה כפר"ח דכיון דבעבד ואמה ליכא שליחות בעל כורחייהו הוה לימיא דאין יכול לחזור דכיון דבא ליד השלית כאילו בא לידה דמי כיון שאין יכולים לעכב לחבל קידושין לאין בע"כ פשיטא לחזור ומילתא דליתא בקדושין הייט דליתא חידוש בקדושין ונקשה ליחני דבעו לבע"כ והוו מרבע לחי' לרבן: **מצרת** כותי מותרת. ואם תאמר הלא גזרו על פתן כדאמרינן בפירקין דרבי אליעזר (פ' גח) לפי שהיו מבטלין בנין בית המקדש בימי עזרא ונקני התם מכאן אתר רבי אליעזר כל האוסר פת כותי כאילו אוכל בשר חזיר ותניא נמי בפ"ק דחולין (דף יג.) גבי מין פתו פת כותי ואוסר"ח דמייתי בשיטת ישראל שעשה כותי מלה ממנה ול"ת אמאי יולא בה ידי חובה דילמא לא אמרה לשם מלה דתניא לאפי טור וגו' ו"ל כגון דקיש ן דאין לכותי מלה אחרת שיוכל לאפות בה ידי חובתו כדאמאמע בריש חולין (דף ז.) קוטע ראשו של אחד מהן וטוחנו לו אלמא מותר לאכול מאמיטין: **ואדם** יולא בה ידי חובתו. זו לא קתני ואאמיטין דבקיאין בשימור לשם מלה: **אי** תנא קמא אפי' אאר שעורות נמי. תור"י דמשמע דלא"ק מהניא כשיבה לחודיה אע"ג דלא לחזוק מדלא קאמר אא"ק אי לאחזוק כו' דקאאמר ואע"ג דפשיטא ליה לש"ס דמלה לא לאחזוק פירוש אין יהוע אי לאחזוק דאי מלה כשיבה ולאחזוק מנא ליה לש"ס דכשיבה לחודיה מהניא לתנא קמא וכן מאמע בפרק קמא דחולין (דף ז.) דמעיקרא מוקי פלוגתייהו בכשיבה ולא לאחזוק דלא"ק מהניא ולרשב"ג לא מהניא ופריך האי כל מלוה שהאחזוקו בה אם האחזוקו בה מיבעי ליה משמע דלא ידיע לן אי לאחזוק בה מדקאאמר אם לאחזוק בה מיבעי ליה וקשה למאי דמשיק האם דלאחזוק בלא כשיבה אינה מקודשת והא לא שכיחא אאקבל קדושין מאחר כיון שסבורה להיות מקודשת וכן ערכאות כיון דאינה מקודשת ואין ישראל שאר עבדים לא שכיחי בהדיוט ולא שייכי בהדרת גיטין ולא שייכי בהדרת גיטין ולא שייכי בהדרת גיטין